

و در آن روز شما خواهید دانست که من در پدر هستم و شما در من و من در شما. یوحنا ۱۴: ۲۰

برای درک بهتر این آیه باید به چند نکته توجه کرد:

- یک آیه را به تنهایی و خارج از متن نمی‌توان تفسیر کرد.
- در این متن عیسای مسیح وعده آمدن روح القدس را به شاگردان می‌دهد.
- پیش از این آیه و پس از آن درباره آمدن روح القدس صحبت می‌کند (آیات ۱۶- ۱۷ و ۲۶).
- در آیه ۲۳ عیسای مسیح از ساکن شدن خودش و پدر آسمانی نزد شخص ایمان‌دار صحبت می‌کند.

ایمان‌داران قرار است در یک روز خاص حقیقتی را متوجه شوند؛ متوجه شوند که عیسی در پدر است و آنان (ایمان‌داران) در عیسی هستند و عیسی در آنان (ایمان‌داران). ابتدا ببینیم "من در پدر هستم و شما در من و من در شما" چه معنایی می‌تواند داشته باشد و سپس به اینکه "آن روز" چه زمانی است خواهیم پرداخت.

من در پدر

بیان شدن «من در پدر هستم و پدر در من است» از زبان عیسای مسیح به اتحاد کامل آنها اشاره دارد؛ به این حقیقت که آنها از یک ذات هستند و با یکدیگر در هماهنگی کامل به سر می‌برند. زمانی که عیسای مسیح به جهان قدم نهاد و بر روی این زمین راه رفت، جلوه خدای پدر را برای جهانیان آشکار نمود. عیسی همان سخنانی را گفت که پدر می‌گفت (یوحنا ۱۴: ۱۰) و کارهایی را انجام می‌داد که پدر انجام می‌داد (یوحنا ۱۰: ۳۸ / ۱۴: ۱۱). عیسی به روشنی اعلام کرد که هم‌ذات با او است، در اتحاد کامل با او است، سخنانش همان سخنان پدر است و کارهایی که انجام می‌دهد همان اعمال خدای پدر است.

شما در من

عیسای مسیح در فصل ۱۵ انجیل یوحنا با استفاده از یک تشبیه بسیار زیبا این موضوع را بیشتر توضیح می‌دهد. عیسی در آیات ۱-۷ بیان می‌کند که او تاک حقیقی است و ایمان‌داران شاخه‌های آن تاک هستند. همانطور که شاخه‌های تاک برای بقا و بارور شدن باید به تنه تاک وصل باشند، ایمان‌داران نیز برای زنده بودن و میوه آوردن، باید در مسیح بمانند و با او در اتحاد باشند.

من در شما

زمانی که ما به عیسای مسیح به عنوان نجات‌دهنده ایمان می‌آوریم، حضور الهی در قلب ما ساکن می‌شود. این حضور الهی در قلب ما همچون حضور خدا در معبد و خیمه خود در عهد قدیم است. حضور خداوند و سکونت او در ایمان‌داران باعث می‌شود که آنان نسبت به گناه ملزم شوند، تشویق شوند، بنا شوند و دیگران را بنا کنند و به طور کلی فرم روحانی بگیرند. شاید با خود بگوئید مگر طبق وعده عیسای مسیح، «روح‌القدس» در ایمان‌داران ساکن نمی‌شود؟ بله، روح‌القدس در ما ساکن می‌شود ولی خود عیسای مسیح به همراه پدر نیز در شخص ایمان‌دار ساکن می‌شوند! عیسای مسیح در یوحنا ۱۴: ۲۳ می‌گوید: "... پدرم او را محبت خواهد نمود و به سوی او آمده، نزد وی مسکن خواهیم گرفت".

و در آن روز خواهید دانست ...

در این قسمت از انجیل یوحنا، عیسی در حال آماده کردن شاگردانش برای روبه‌رویی با اتفاقاتی است که به زودی با آنها مواجه خواهند شد؛ دستگیری، محاکمه، مصلوب شدن و در واقع عیسی پس از سپری کردن سه سال با آنها و تعلیم دادنشان، توصیه‌های آخرش را به آنها می‌کند. او اتفاقاتی را که در انتظارشان است، پیشگویی می‌کند تا در زمان واقع شدنشان، ایمان بیاورند (۱۴: ۲۹)! به عبارت دیگر شاگردان هنوز "من در پدر، شما در من و من در شما" را که از دهان عیسای مسیح خارج می‌شود درک نمی‌کنند.

عیسی در آیه ۱۹ می‌گوید: "بعد از اندک زمانی جهان دیگر مرا نمی‌بیند و اما شما مرا می‌بینید ...". و در آیه ۲۰ اینطور ادامه می‌دهد که: "در آن روز شما خواهید دانست...". برخی از دانشمندان الهیات معتقدند که در اینجا عیسای مسیح از رستاخیزش از مردگان و ظاهر شدنش به شاگردان و سپس به حدود پانصد نفر دیگر صحبت می‌کند (اول قرن‌تایان ۱۵: ۶).

برخی دیگر از دانشمندان نیز معتقدند که عیسی مسیح درباره روز پنطیکاست و آمدن روح القدس صحبت می‌کند. دلایل آنها برای این باور عبارت است از:

- استفاده از همین عبارت (در آن روز) در ۱۶: ۲۱ و ۲۳،
 - عیسی مسیح از ۱۴: ۱۵ شروع به صحبت درباره آمدن روح القدس و کارهای او می‌کند و تا انتهای فصل ۱۶ هنوز پیرامون همان موضوع با شاگردانش سخن می‌گوید.
 - در روز پنطیکاست و پس از آمدن روح القدس بود که شاگردان عیسی، بسیاری از صحبت‌های او را درک کردند.
- گروهی دیگر از دانشمندان نیز تصور می‌کنند عیسی در اینجا راجع به روز قضاوت نهایی دنیا صحبت می‌کند. استدلال این دسته از دانشمندان نیز از این قرار است:

- عیسی در آیه ۱۹ و ۲۰ به شاگردانش می‌گوید "بعد از اندک زمانی ... و از این جهت که من زنده‌ام، شما هم خواهید زیست". پیروان مسیح به خاطر ایمان به او و اینکه او زنده است، پس از مرگ و گذر از قضاوت خداوند خواهند زیست.
- درست است که شاگردان مستقیم عیسی و ما به خاطر حضور روح القدس بسیاری از رازهای پادشاهی خدا را می‌دانیم که برای دیگران آشکار نیست ولی تمام اطلاعاتی که امروز داریم نسبی است و روزی که از این دنیا رخت بربندیم و به حضور پدر برسیم و در بدن جلال یافته در حضور او بایستیم، پاسخ بسیاری از سوالاتمان را خواهیم گرفت و تا ابد با خداوند زندگی خواهیم کرد و او را روز به روز بهتر خواهیم شناخت.

بحث کردن درباره اینکه کدامیک از این نظریه‌ها درست‌تر است و کدامیک نسبت به موقعیت متن و قسمت‌های دیگر کلام کمتر ساپورت می‌شود، بسیار شیرین است و باعث تقویت ایمان، رشد روحانی و وسعت یافتن دانشمان نسبت به کلام خداوند می‌شود. همچنین می‌توان گفت هر سه نظریه به نوعی در بازه‌ای از زمان صحیح هستند. زمانیکه عیسی مسیح در قبر گذاشته شد، همه شاگردان تصور کردند که همه چیز تمام شده است و هر کس باید به زندگی خود برگردد و به کار خود مشغول شود. همچنین باید مراقب باشند که رهبران یهودی و مخالفان عیسی به آنها صدمه‌ای نرسانند ولی پس از اینکه عیسی از مردگان قیام کرد و خود را به آنان نمایان ساخت،

بسیاری از سخنان عیسی را متوجه شدند ولی هنوز هم می‌ترسیدند و به شغل خودشان مشغول بودند.

پس از اتفاقات روز پنطیکاست و دریافت روح‌القدس، شاگردان قدرت یافتند که ملکوت خداوند را موعظه کنند و از عواقب آن ترسی نداشته باشند. پس از آن روز آنها نه تنها نمی‌ترسیدند بلکه از درد و زحمتی که به خاطر موعظه انجیل کشیده بودند، شادی می‌کردند (اعمال رسولان ۵: ۴۱). گویی هرچه می‌گذشت، زاویه دیدشان نسبت به خداوند بازتر می‌شد و تصویر واضح‌تری را از خداوند مشاهده می‌کردند ولی با این حال نیز هنوز معنای کامل "من در پدر هستم و شما در من و من در شما" را درک نمی‌کردند.

امروز ما نیز با دیدن تمامی این اتفاقات (در کتاب مقدس) و موقعیت تحقیق و بحث و گفتگو، هنوز درک کاملی نسبت به این صحبت مسیح و بسیاری چیزهای دیگر که در کلام خداوند به آنها اشاره شده است نداریم. به نوعی می‌توان گفت درک ما نسبت به خداوند به آهستگی و پله‌به‌پله افزایش می‌یابد و روز که خارج از بدن جسمانی و در بدن جلال یافته در حضور خدا بایستیم، تصویر کامل را خواهیم دید.

آمین!